

СУЧАСНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ТА ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА

ПОДРЕЗ-РЯПОЛОВА ІРИНА ВАЛЕРІЇВНА
кандидат юридичних наук, виконуюча обов'язки
завідувача наукового відділу правового забезпе-
чення інноваційної діяльності НДІ правового
забезпечення інноваційного розвитку НАПрН
України
ORCID 0000-0002-8802-1441

УДК 346.1:330.341.1

DOI 10.37772/2518-1718-2023-3(43)-1

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМНОСТІ ІНФРАСТРУКТУРНОЇ ПІДТРИМКИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

У науковому дослідженні розглянуті питання правового забезпечення системності інфраструктурної підтримки інноваційної діяльності. Проаналізований сучасний стан стратегічного планування у сфері розвитку інноваційної діяльності та положення окремих документів ЄС у зазначеній сфері. Підтримана необхідність застосування системного підходу до формування та реалізації стратегії державного регулювання інноваційного розвитку згідно з сучасною моделлю інтегрованого інноваційного процесу. Доведено, що нормативно-правове забезпечення національної інноваційної екосистеми повинно регламентувати дієві засоби підтримки та стимулювання провадження інноваційної діяльності та інфраструктурного забезпечення інноваційного процесу з врахуванням сучасних викликів, реальних потреб та визначених стратегічних орієнтирів держави в цій сфері.

Встановлено, що побудова ефективної інноваційної політики повинна відбуватися за принципом адаптивного формування з врахуванням реального стану інноваційного розвитку та необхідності забезпечення ефективної взаємодії між усіма суб'єктами інноваційної інфраструктури і складовими національної інноваційної системи. Зроблений висновок щодо необхідності розвитку всіх складових загальної інноваційної системи країни, вирішальну роль при цьому має застосування системного підходу, що надасть можливість оптимізувати використання інноваційного потенціалу України та істотно підвищити конкурентоспроможність національної економіки на основі побудови ефективної національної інноваційної екосистеми. Підсумовано, що впровадження системного підходу в сучасних умовах посилення євроінтеграційних процесів сприятиме вдосконаленню формування національної інноваційної екосистеми, її розбудові та перетворенню у постійному розвитку та збалансованому функціонуванні всіх складників державної політики.

Ключові слова: інноваційна діяльність, інноваційний процес, інфраструктурна підтримка, євроінтеграція, національна інноваційна система, системність.

Постановка проблеми. Євроінтеграційний вектор розвитку України у сучасних умовах має бути направлений на ключові потреби держави, однією з яких є прагнення до вступу в ЄС, що повинно спиратися на усталені процеси апроксимації чинного законодавства до міжнародно-правових стандартів та динамізації входження до Європейського наукового, освітнього та цифрового просторів. Воєнний стан

окреслив нові пріоритети державної підтримки, втім, провадження інноваційної діяльності має ключове значення для забезпечення конкурентоспроможності національної економіки, інноваційний шлях якої актуалізується саме через відповідні стратегічні орієнтири та заходи, які повинні мати системний характер. Тому наявність факторів гальмування прямого або опосередкованого впливу на процеси інфра-

Статтю підготовлено в межах фундаментальної теми «Правове забезпечення інноваційного процесу в умовах глобальних викликів» № 0120U104786, 2023 р.

структурного забезпечення інноваційної діяльності є неприпустимою.

Метою статті є дослідження актуальних правових питань щодо забезпечення системності інфраструктурної підтримки інноваційної діяльності в умовах євроінтеграційних процесів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Правові питання реалізації підтримки інноваційної діяльності та проблеми інфраструктурного забезпечення інноваційного процесу досліджувались багатьма науковцями. Так, у працях С. В. Глібка [1] були розглянуті актуальні питання щодо удосконалення правового регулювання інноваційного процесу. О. В. Розгон було проведено дослідження концептуальних положень щодо обґрунтування сутності категорії «міжнародний трансфер технологій» і бібліографічний аналіз дослідження цієї категорії [2]. Ю. М. Жорнокуй здійснив аналіз законодавчих та доктринальних підходів в європейських країнах щодо формування організаційно-правових форм здійснення венчурного інвестування інноваційної діяльності [3]. Обрана тематика наукової праці наразі потребує додаткових досліджень у зв'язку із необхідністю активізації євроінтеграційних процесів та концентрації зусиль, зокрема, за допомогою розробки відповідних наукових рекомендацій, щодо відновлення економіки країни та підтримки належного рівню функціонування національної інноваційної системи.

Виклад основного матеріалу. В сучасних умовах інтенсифікації інтеграційних та глобалізаційних процесів одним з основних факторів підвищення конкурентоспроможності українських підприємств стає їх здатність до інноваційної діяльності, економічний ефект від якої є позитивним лише у випадку системного характеру впровадження інноваційних змін на основі сформованої інноваційної стратегії [4]. Належне стратегічне планування та системність заходів із підтримки інноваційної діяльності має вирішальний вплив на стан національної економіки, в тому числі на її інноваційне спрямування.

Слід погодитися, що сучасна концепція стратегічного управління інноваційним розвитком повинна полягати у забезпеченні інноваційного розвитку суб'єктів господарювання завдяки досягненню стратегічних та інноваційних цілей на основі системного підходу та впровадженню інновацій у різних формах та сферах діяльності суб'єктів господарювання, що дасть змогу швидко реагувати на зміни середовища, моделювати варіанти шляхів розвитку, прогнозувати результати, обирати оптимальний варіант [5]. Водночас доцільним є твердження науковців щодо необхідності застосування системного підходу до формування та реалізації стратегії та тактики державного регулювання інноваційного розвитку відповідно до

сучасної моделі інтегрованого інноваційного процесу [6].

У положеннях Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року, яка схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 р. № 526-р та є дійсною на даний час, визначено, що незважаючи на спроби активізації інноваційної діяльності, їх не було реалізовано у повному обсязі. Так, Державна цільова економічна програма «Створення в Україні інноваційної інфраструктури» на 2009-2013 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 14 травня 2008 р. № 447, не фінансувалася з державного бюджету, внаслідок чого заходи, передбачені програмою, не було виконано, а завдання і заходи, передбачені Державною цільовою програмою розвитку системи інформаційно-аналітичного забезпечення реалізації державної інноваційної політики та моніторингу стану інноваційного розвитку економіки, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 7 травня 2008 р. № 439, профінансовано частково. Заходи, передбачені планом заходів з реалізації Концепції реформування державної політики в інноваційній сфері на 2015-2019 роки, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 4 червня 2015 р. № 575, не були реалізовані внаслідок їх несистемності та неврахування необхідності залучення широкого кола заінтересованих сторін - бізнесу, громадянського суспільства, наукової спільноти [7]. Крім цього, зазначена Стратегія встановлює, що відсутній документ, який є крос-секторальним, тобто таким, що спрямований одночасно на розвиток інноваційної діяльності в усіх сферах економіки, який забезпечуватиме системність таких заходів та спрямований на розвиток як технологічних, так і соціальних інновацій в різних сферах, створення високих технологій та їх впровадження. Вказане підкреслює важливість розгляду питань щодо системності інфраструктурної підтримки інноваційної діяльності в умовах євроінтеграційних процесів.

Вдало визначено, що системний підхід означає ефективне та збалансоване функціонування всіх складників державної політики та регіональних впливів на інноваційну активність бізнесу, при чому, відсутність узгодженості між учасниками інноваційного процесу, гальмування та перешкоди в ключових сферах, відповідальних за інноваційний розвиток України та її регіонів, створюють системний дефект. До того ж, дослідження системного дефекту дає змогу: а) визначити системні складники інноваційного розвитку національної економіки та регіонів України й виявити обструкції їх відповідного функціонування; б) озвучити проблеми стратегічного розвитку країни та її регіонів, який базується на інноваційно-науковому потенціалі; в) окреслити шляхи

вдосконалення управління науковим та інноваційним розвитком, що дасть змогу підвищити конкурентоспроможність України та її регіонів [8]. Отже, наразі дійсно існують правові проблеми щодо відсутності системного підходу щодо забезпечення інноваційного розвитку національної економіки та регіонів України, які вимагають термінового вирішення в умовах загальної тенденції щодо пасивно-статичного стану чинного законодавства в інноваційній сфері, враховуючи необхідність інтенсифікації євроінтеграційних процесів.

Проект Плану відновлення України [9] у розділі «Основні проблеми, які необхідно вирішити в рамках Плану відновлення за напрямом «Наука та інновації» серед ключових викликів визначає наступні: застаріла, суперечлива нормативно-правова база; неадекватність наявних інструментів управління, фінансування, оцінювання якості науки її цілям; відсутність якісної системи визначення національних пріоритетів наукової та інноваційної діяльності; відсутність в країні сприятливого науково-інноваційного клімату. Водночас серед ключових можливостей у проекті зазначеного плану регламентовано: використання науки та інновацій як драйвера економічного розвитку; створення передумов для інтеграції в європейський освітній простір шляхом синхронізації освітніх політик та практик; налагодження партнерства між державними інституціями та громадськими об'єднаннями, бізнесом задля розбудови сучасної моделі науки на різних рівнях. Серед іншого, вказаний проект виділяє наступні проблеми у напрямі «Наука та інновації»: недостатню дослідницьку та інноваційну інфраструктуру та відсутність системної державної політики щодо супроводу та підтримки міжнародної співпраці у сфері науки; наявність бар'єрів для ефективного залучення та використання коштів міжнародних програм з підтримки науки та інновацій; відсутність системної співпраці з українською науковою діаспорою для підсилення української науки тощо. Отже, визначаються проблеми, що потребують вирішення за допомогою системного підходу, який детермінується через застосування комплексних системних заходів щодо забезпечення: ефективності реалізації державної інноваційної політики; системності державної підтримки суб'єктів інноваційної діяльності та її інфраструктурного забезпечення; розвитку всіх складових національної інноваційної екосистеми; єдиної системи визначення пріоритетів наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності; оновлення чинного законодавства в інноваційній сфері та його узгодження з стратегічно визначеними напрямками; створення ефективної системи оцінки та запобігання ризикам у провадженні інноваційної діяльності; прискорення адаптації та інтеграції національної економічної системи до сві-

тової економічної системи в умовах необхідності наближення України до членства в ЄС.

Відповідно до положень Нової Європейської інноваційної Адженди (A New European Innovation Agenda) [10] інновації визначені рушієм формування ринків, трансформування економіки, стимулювання змін і відіграють ключову роль у досягненні головних цілей цифрового переходу. Водночас встановлюється стимулюючий потенціал deep tech інновацій щодо відповідних трансформаційних процесів в економіці та суспільстві. Аналіз змісту зазначеного документу дав змогу уявити його доцільність щодо імплементації відповідних положень у національну систему правового забезпечення інноваційної діяльності та виокремити основні напрями розвитку інноваційної сфери ЄС, якими є:

1) напрям забезпечення доступу до фінансування для deep tech інновацій, який визначає, що додаткова підтримка інновацій повинна здійснюватися шляхом: реалізації грантів та засобів додаткового стимулювання приватних інвестицій; підтримання розвитку фондів венчурного капіталу тощо, що є гарантом залучення додаткових приватних інвестицій до стимулювання розбудови та розвитку малого та середнього підприємництва;

2) напрям забезпечення основних умов для deep tech інновацій, що включає створення належного рівню нормативно-правового забезпечення. Головне завдання у межах цього напрямку – забезпечення доступу до інноваційної інфраструктури;

3) напрям щодо сприяння підтримці розвитку інноваційних екосистем та подоланню інноваційного розриву в ЄС. Важливе місце щодо забезпечення належного рівню функціонування регіональних інноваційних екосистем займають: успішна реалізація стратегії розумної спеціалізації, в тому числі функціонування платформ смарт-спеціалізації, регіональних інноваційних центрів, промислових кластерів шляхом спільного розміщення дослідницьких інфраструктур, закладів вищої освіти, дослідницьких структур та промисловості. Дійсно, формування сучасного економічного потенціалу ЄС і його екосистеми з орієнтацією на стійкий інноваційний розвиток супроводжується підвищеною увагою керівництва Євросоюзу до промислової політики [11]. До того ж, сучасною особливістю регіональної інноваційної системи ЄС є активне використання технологічних платформ, основною конкурентною перевагою яких є перетворення інноваційних інструментів технологічного прогресу в інструменти контролю ринку, при цьому, як матеріалізація цілісних технологій, що базуються на принципово нових наукових і технологічних результатах, технологічні платформи є ідеальною комунікативною структурою для вдосконалювання вихідної ідеї зусиллями багатосторонньої колаборації [12];

4) напрям щодо забезпечення розвитку deep tech здібностей визначає, що важливим аспектом інноваційного розвитку є залучення людського капіталу (потенціалу) і відповідних здібностей, високоякісна освіта та привабливі умови праці;

5) напрям вдосконалення основ формування інноваційної політики, який є основоположним щодо визначення умов провадження інноваційної діяльності, в тому числі щодо стратегічного планування, стимулювання, регулювання і контролю здійснення інноваційної діяльності та забезпечення інноваційного процесу.

Отже, проаналізовані напрями інноваційного розвитку є актуальними щодо розбудови національної інноваційної системи та повинні бути враховані при оновленні чинного законодавства в інноваційній сфері та його узгодженні з стратегічно визначеними напрямками розвитку інноваційної діяльності.

Правове забезпечення національної інноваційної екосистеми повинно мати дієві засоби підтримки та стимулювання провадження інноваційної діяльності та відповідного інфраструктурного забезпечення інноваційного процесу з врахуванням сучасних викликів, реальних потреб та загально визначених стратегічних орієнтирів держави в цієї сфері. Водночас побудова ефективної інноваційної політики також повинна відбуватися за принципом адаптивного формування з урахуванням реальних потреб нормативного регулювання, актуального стану інноваційного розвитку, необхідністю забезпечення ефективної взаємодії між усіма суб'єктами інноваційної інфраструктури та складовими національної інноваційної системи. До того ж, враховуючі основні напрями розвитку інноваційної сфери, регламентовані положеннями Нової Європейської інноваційної Адженди, доцільним вбачається концентрація уваги щодо розвитку регіональної інноваційної системи в умовах адаптації до

потреб, викликаних сучасним воєнним станом та високим ступенем нерівномірності регіонального розвитку. Окрім цього, нині важливою є розробка крос-секторального документу, спрямованого одночасно на розвиток інноваційної діяльності в усіх сферах економіки, який забезпечуватиме системність відповідних заходів щодо розвитку як технологічних, так і соціальних інновацій в різних сферах, створення високих технологій та їх впровадження.

Висновки. Дослідження актуальних правових питань забезпечення системності інфраструктурної підтримки інноваційної діяльності в умовах євроінтеграційних процесів дозволяє зробити висновок про те, що нині вкрай потрібний динамічний поштовх щодо розвитку всіх складових загальної інноваційної екосистеми країни, вирішальну роль при цьому відіграє застосування системного підходу, що надасть можливість оптимізувати використання інноваційного потенціалу України і істотно підвищити конкурентоспроможність національної економіки на основі побудови ефективної національної інноваційної екосистеми. Серед іншого, доцільно виокремити, що системність заходів, що забезпечать належний рівень інфраструктурного забезпечення інноваційного процесу та розвитку національної інноваційної системи та її складових, повинна впроваджуватися шляхом вдосконалення та адаптації інноваційного законодавства до законодавства ЄС, зокрема, шляхом оновлення та удосконалення механізму реалізації інноваційної політики на всіх рівнях. Впровадження системного підходу в сучасних умовах посилення євроінтеграційних процесів сприятиме вдосконаленню формування національної інноваційної екосистеми, її розбудові та перетворенню у постійному розвитку та збалансованому функціонуванні всіх складників державної політики.

ЛІТЕРАТУРА

1. Глібка С. В. Удосконалення правового регулювання інноваційного процесу. Правове забезпечення ефективності інноваційного процесу в Україні : монографія/ за ред. С. В. Глібка, О. В. Розгон. Харків: НДІ прав. забезп. інновац. розвитку НАПрН України, 2021. 365 с. URL: <https://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2021/InnovProcess21/InnovProcess21.pdf>.
2. Розгон О. В. Проблеми ідентифікації поняття міжнародного трансферу технологій у науковому дискурсі. *Право та інновації*. 2023. № 1 (41). С. 7–14. DOI: [https://doi.org/10.37772/2518-1718-2023-1\(41\)-1](https://doi.org/10.37772/2518-1718-2023-1(41)-1).
3. Жорнокуй Ю. М. Учасники відносин венчурного інвестування інноваційної діяльності: європейський досвід та українська правова дійсність. *Право та інновації*. 2023. № 2 (42). С. 12–20. DOI: [https://doi.org/10.37772/2518-1718-2023-2\(42\)-2](https://doi.org/10.37772/2518-1718-2023-2(42)-2).
4. Райчева Л. І. Системний підхід до формування інноваційної стратегії підприємства. *Економіка та управління підприємствами*. 2019. Вип. № 6(74). DOI: <https://doi.org/10.32782/2520-2200/2019-6-41>.
5. Юринець З. В. Інноваційні стратегії в системі підвищення конкурентоспроможності економіки України: дис. ... д-ра екон. наук: 08.00.03; Львів. нац. універ. ім. І. Франка, Львів, 2016. 519 с. URL: https://www.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2016/11/dis_yurynets.pdf.
6. Тютюнникова С. В., Фрідман О. А. Національна інноваційна система: сучасні тренди та виклики для України. *Вісник ХНУ ім. В. Н. Каразіна*. 2020. Вип. 12. С. 224–232. DOI: [10.26565/2310-9513-2020-12-22](https://doi.org/10.26565/2310-9513-2020-12-22).

7. Стратегія розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року: схв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 р. № 526-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80>.
8. Маргітич В. В., Фіалковський А. Р., Лазар Н. М. Системний дефектус інноваційної активності в Україні та її регіонах. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Економіка і управління*. Том 31 (70). № 1. 2020. С. 165–169. DOI: <https://doi.org/10.32838/2523-4803/70-1-28>.
9. Проект Плану відновлення України. Матеріали робочої групи «Освіта і наука». Національна рада з відновлення України від наслідків війни. 2022. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/recoveryrada/ua/education-and-science.pdf>.
10. A New European Innovation Agenda (on 5 July 2022). Communication from the commission to the European Parliament, the council, the European economic and social committee and the committee of the regions. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52022DC0332>.
11. Заяць О. І., Ярема Т. В. Парадигма «нового інноваційного світогляду» ЄС. *Науковий погляд: економіка та управління*. 2022. №2 (78). DOI: <https://doi.org/10.32836/2521-666X/2022-78-3>.
12. Ярема Т. В. Регіональна інноваційна система ЄС. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2022. Випуск 42. DOI: <https://doi.org/10.32782/2413-9971/2022-42-26>.

REFERENCES

1. Hlibko, S.V. (2021). Improvement of legal regulation of the innovation process. Legal support for the effectiveness of the innovation process in Ukraine. S. V. Hlibko & O. V. Rozghon (Eds.). Kharkiv: NDI prav. zabezp. innovats. r ozvytku NAPrN Ukrainy. Retrieved from: <https://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2021/InnovProcess21/InnovProcess21.pdf> [in Ukrainian].
2. Rozghon, O.V. (2023). Problems of identification of the concept of international technology transfer in scientific discourse. Participants of Venture Investing Innovation Relations: European Experience and Ukrainian Legal Reality. *Law and innovations*, 1 (41), 7–14. DOI: [https://doi.org/10.37772/2518-1718-2023-1\(41\)-1](https://doi.org/10.37772/2518-1718-2023-1(41)-1) [in Ukrainian].
3. Zhornokui, Yu.M. (2023). Participants of Venture Investing Innovation Relations: European Experience and Ukrainian Legal Reality. *Law and innovations*, 2 (42), 12–20. DOI: [https://doi.org/10.37772/2518-1718-2023-2\(42\)-2](https://doi.org/10.37772/2518-1718-2023-2(42)-2) [in Ukrainian].
4. Raicheva, L.I. (2019). System approach to forming an innovative enterprise strategy. *Ekonomika ta upravlinnia pidpriemstvamy*, 6 (74), 124–129. DOI: <https://doi.org/10.32782/2520-2200/2019-6-41> [in Ukrainian].
5. Yurynets, Z.V. (2016). Innovative strategies in the system of increasing the competitiveness of the economy of Ukraine. *Candidate's thesis*. Lviv. Retrieved from: https://www.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2016/11/dis_yurynets.pdf [in Ukrainian].
6. Tiutiunnykova, S.V. & Fridman, O.A. (2020). National Innovative System: Modern Trends and Challenges for Ukraine. *Visnyk KhNU im. V. N. Karazina*, 12, 224–232. DOI: [10.26565/2310-9513-2020-12-22](https://doi.org/10.26565/2310-9513-2020-12-22) [in Ukrainian].
7. Strategy for the development of innovation activity for the period up to 2030: Ed. By order of the Cabinet of Ministers of Ukraine, No. 526-p (2019, July 10). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80> [in Ukrainian].
8. Marhitych, V.V., Fialkovskiy, A.R & Lazar, N.M. (2020). Systemic defects of innovation activity in Ukraine and its regions. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho. Serii: Ekonomika i upravlinnia*. Vol. 31 (70), No. 1, 165–169. DOI: <https://doi.org/10.32838/2523-4803/70-1-28> [in Ukrainian].
9. Project of the restoration plan of Ukraine. Materials of the working group «Education and Science». The National Council on Recovery of Ukraine from the Consequences of War. (2022). Retrieved from: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/recoveryrada/ua/education-and-science.pdf> [in Ukrainian].
10. A New European Innovation Agenda (2022, July 5). Communication from the commission to the European Parliament, the council, the European economic and social committee and the committee of the regions. Retrieved from: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52022DC0332>.
11. Zaiats, O.I. & Yarema, T.V. (2022). The paradigm of the «new innovative worldview» of the EU. *Naukovyi pohliad: ekonomika ta upravlinnia*, 2 (78), 20–25. DOI: <https://doi.org/10.32836/2521-666X/2022-78-3> [in Ukrainian].
12. Yarema, T.V. (2022). EU Regional Innovative System. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu*, 42, 150–154. DOI: <https://doi.org/10.32782/2413-9971/2022-42-26> [in Ukrainian].

PODREZ-RIAPOLOVA IRYNA

PhD in Law, acting Head of the scientific Department of legal support the innovative activity of the Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development of NALS of Ukraine

**LEGAL SECURITY OF THE SYSTEM OF INFRASTRUCTURE SUPPORT
OF INNOVATIVE ACTIVITIES UNDER THE CONDITIONS
OF EUROPEAN INTEGRATION PROCESSES**

Problem setting. The European integration vector of the development of Ukraine in modern conditions should be directed to the key needs of the state, one of which is the aspiration to join the EU, which should be based on established processes of approximation of current legislation to international legal standards and dynamism of entry into the European scientific, educational and digital spaces. Martial law outlined new priorities for state support, however, the implementation of innovative activities is of key importance for ensuring the competitiveness of the national economy, the innovative path of which is actualized precisely through the relevant strategic orientations and measures, which must be of a systemic nature.

Analysis of recent researches and publications. Legal issues of implementation of support for innovative activities and problems of infrastructural support of the innovation process have been studied by many scientists. In the scientific works of S. V. Hlibko topical issues regarding the improvement of the legal regulation of the innovation process were investigated. O. V. Rozghon conducted a study of conceptual provisions regarding the substantiation of the essence of the category “international technology transfer” and a bibliographic analysis of the study of this category. Yu. M. Zhornokui analyzed legislative and doctrinal approaches in European countries regarding the formation of organizational and legal forms of venture investment in innovative activities.

The purpose of the research is to study the topical legal issues related to ensuring the systematic nature of infrastructure support for innovation in the context of European integration processes.

Article’s main body. In today’s conditions of intensification of integration and globalization processes, one of the main factors in increasing the competitiveness of Ukrainian enterprises is their capacity for innovative activity, the economic effect of which is positive only in the case of the systemic nature of the implementation of innovative changes based on e formed innovation strategy. Proper strategic planning and systematic measures to support activities in the innovation market have a decisive influence on the state of the national economy, including its innovative direction. Today, there are indeed legal problems regarding the lack of a systematic approach to ensuring the innovative development of the national economy and regions of Ukraine, which require an urgent solution in the conditions of the general trend regarding the passive-static state of the current legislation in the field of innovation, taking into account the need for the intensification of European integration processes. The legal support of the national innovation ecosystem should have effective means of supporting and stimulating the implementation of innovative activities and the corresponding infrastructural support of the innovation process, taking into account modern challenges, real needs and generally defined strategic guidelines of the state in this area. At the same time, the construction of an effective innovation policy should also take place according to the principle of adaptive formation, taking into account the real needs of regulatory regulation, the current state of innovation development, the need to ensure effective interaction between all subjects of the innovation infrastructure and components of the national innovation system.

Conclusions and prospects for the development. The study of current legal issues regarding the provision of systematic infrastructural support for innovative activities in the context of European integration processes allows us to conclude that a dynamic push is now urgently needed for the development of all components of the country’s general innovation ecosystem, a decisive role is played by the use of a systemic approach, which will provide the opportunity to optimize the use innovation potential of Ukraine and significantly increase the competitiveness of the national economy based on the construction of an effective national innovation ecosystem.

Key words: innovation activity, innovation process, infrastructural support, European integration, national innovation system, systemicity.

За ДСТУ 8302:2015 цю статтю слід цитувати:

Подрез-Ряполова І. В. Правове забезпечення системності інфраструктурної підтримки інноваційної діяльності в умовах євроінтеграційних процесів. *Право та інновації*. 2023. № 3 (43). С. 7–12.